

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede shtutaj. — Nezaprete reklamacije so poštno proste.

Vsebina: Opozorjamo na poročila o shodu v Slov. Bistrici, Brežicah, Rogatcu, Šmarju pri Jelšah in o Robičevi kandidaturi.

V pravi luči.

Brez strasti in strankarske barve hočemo podati pristašem Slovenske kmečke zveze, kako piše in govori štajerska liberalna stranka o glavnih točkah našega programa.

Na ustanovnem shodu liberalne Narodne stranke dne 30. sept. se je govorilo o zakonu in soli tako-le: „Kar se v ere tiče, naj se ne izgublja moči v boju za prosto šolo in za ločitev zakona, kajti ta zahteva se bo itak dosegla brez nas... Ogibajte se torej verskih vprašanj, dosegli boste po ovinkih, kar naravnost nikakor ne bo slo.“

Na istem shodu se je izdalo tudi spoštljivo geslo: „Ampak primite kmeta za ušesa in mu recite, tega ne delaš prav!“

Glasilo liberalne stranke „Narodni list“ je pisal dne 13. dec. l. l. o papežu, da poziva francoske škofo k punktu, ker jih opominja, da imajo v cerkvenih stvarih papeža ubogati, ne pa framasone.

Na shodu v Brezju v mariborski okolici dne 20. jan. je govornik liberalne stranke agitiral za nemščino, kakor je sploh cela stranka zavzela v šolsko-jezikovnem vprašanju protinarodno stališče.

Na shodu v Sevnici dne 27. januarja t. l. se je o kmetu izrekla taka sodba: „... (kmetje) bi morali hoditi za plugom ali brano... upajo pa se mešati v take reči, katerih ne razumejo.“

Poslanec g. Roškarja, ki je kmet, imenujejo v „Narodnem listu“ zasmehovalno kot „paradnega“ kmeta ter lažejo svojim čitateljem, da mu je govor sestavil kaplan Gomilšek pri Sv. Barbari v Haložah, kateri pa v istini gotovo niti vedel ni, da bo Roškar, ki je v Slov. gor. doma, govoril, in če bi tudi vedel, bi mu ga ne sestavil, ker g. Roškar kot vrlo izobražen mož in kot izredno nadarjen govornik tega sploh ne potrebuje.

Na shodu v Brežicah dne 17. febr. so, kakor se nam poroča, liberalci zmerjali kmete okoli Kmečke zveze z besedami „uboga gmajna.“ In dr. Božič je — sicer previdno — obsodil po poročilu „Domo-

vine“ na istem shodu kmečko gibanje s temi besedami: „... naš narod more priti do blagostanja le tedaj, ako se bodo vpoštevali vsi stanovi, ne pa, ako se bode pretirano povzdigoval samo en stan.“ Naše nedolžno, skromno kmečko gibanje bi že tudi naj bilo „pretirano“, gospod dohtar?

V Slov. Bistrici je isti dan govornik liberalne stranke dr. Gosak očital kmetom nečimurnost, bele srajce in lepe ovratnike ter jih imenoval „nahujskane“, ker mu niso hoteli ploskati.

Mi ne rečemo k temu nič družega, nego da pravimo: Kdor ljubi in spoštuje kmeta, kdor se drži svoje vere in kdor je v resnici naroden, gotovo ne bo šel v liberalni tabor.

O napravi novih stalnih travnikov iz njiv.

Piše ekonom M. Cerjak (Rajhenburg).

Glavna panoga kmetijstva štajerskih kmetovalcev je brezdvomno živinoreja. Uspešni razvoj te veljavne kmetijske panoge je pa v tesni zvezi z pridelovanjem dobrih in obilnih krmskih rastlin. Pridelovanje krme na travnikih je pri današnjih razmerah izmed vseh panog kmetijstva še najbolj dobičkonosno, najsibo da se krma proda ali živinoreja goji. Zatorej ravnajo napredni kmetje zelo umno in časovnim razmeram primerno, ko hitro spreminjati mnogokrat nepotrebne, da večkrat celo škodonosne njive v stalne travnike. Torej danes nekoliko črtic iz lastne praktične skušnje o napravi novih, stalnih travnikov.

Ni moj namen, obširno razmotrivati o novih travnikih — o tem ima vsakdo podučiti se natančno iz gospodarskih knjig, n. pr. iz Rohrmannovega „Poljedelstva“ itd. — ampak moj namen je, obravnavati zgolj praktična opravila, ki pridejo v poštev pri napravi novih travnikov iz dosedanjih njiv.

Novi travniki nastanejo na kmetih ponavje tako, da se prepuste strnišča in deteljišča kar samemu sebi. Seveda to je najcenejši način. Glavna hiba nazadovanja kmečkega stanu je po mojem mnenju sploh ta, ker se pri kmečkem opraviču čestokrat gleda le na to, kako bi se stvar ceneje izvedla, ne upoštevajo se pa pri tem okolščine, da če tudi kaka naprava nekaj več stane, dosežemo stem razmeroma vse drugačne, povolnejše uspehe. Tako je tudi s takimi samorastnimi travniki. Dozdevni dobiček, ki ga imamo s prihranjenjem travnega semena, nam prinaša potem vsa leta občutno zgubo. Tak travnik ne bo nikdar vzoren travnik.

Vsak razumen kmet, ki želi iz njive napraviti travnik, bo torej potrebno seme kupil, kajti ti stroški se mu že povrnejo prvo leto. Na oral naj se vzame 30 klg mešanice travnega in detelnega semena. S to množino se dosežejo izvrstni uspehi. Najbolje da se seme naroči pri kmetijski družbi. — Sestava primer- nih travnih in detelnih vrst naj se rajši prepusti strokovnjakom pri kmetijski družbi. Naj se samo obrazloži: kakovost zemlje in navede, če se misli napraviti stalen ali začasen travnik.

Za en oral stane seme (30 klg) približno 40 do 45 kron. Dobro je, če se zemlja pošlje prej na kemično preskuševališče v Maribor ali v Gradec in se ta kemična analiza priloži naročilnemu listu. Tudi z umetnimi gnojili bomo pozneje lažje pravo zadeli, če imamo kemično analizo naših travniških tal v rokah. Da bodo mlade travne in deteljne biljke proti izsuševanju bolj zavarovane, naj se seje ob enem okoli 1—1½ vagana ali 60—90 litrov ovsa na oral, torej približno polovico manj, kakor za navadno setev.

Kakor za vsak kulturo, ako se hoče, da se povoljno razvija, naj se tudi za bodoči travnik namenjeno polje prej temeljito pripravi. Leto prej, ko napravimo travnik, naj se polje močno pognoji in seje, oziroma sadi kaka okopavina, n. pr. korusa, krompir, pesa itd., da se gnoj med letom dobro z zemlje zmeša in razkroji, oziroma z okapanjem zel ali drač vniči.

Dotična njiva se naj v jeseni, ko se okopavine pospravijo, globoko preorje in čez zimo v brazdah pusti. Naj se več slogoj ali ogorov skupaj vrže, da bode prav malo razgovor. Spomladi, ob času ko se seje jarina, naj se najprvo razgoni zaorjeje poprečno povlači in ne pregloboko izorje. Nato se naj razgoni zopet dobro zaorjeje in cela njiva poprečno povlači (enkrat z brano po enem mestu). Če imamo takoimenovani „obračljivi plug“, kjer lahko celo njivo v eno stran izorjemo, seveda lahko tega z uspehom rabimo, ker ne napravimo nobenih razgovor. Da se razgoni dobro zasipljejo, je dobro, če se enkrat njiva poprečno orje, a v tem slučaju se potem vlačí v tej smeri. Če želimo razgone ali sploh kake jame še bolj izravnati, lahko to sedaj storimo z motiko, pozneje ni več mogoče.

Na to se seje enakomerno oves. Za ovsom se poprečno temeljito povlači, da bode cela njiva gred podobna.

Sedaj se seje prav previdno in enakomerno najprej lažje travno seme (podobno plevam, ki se nahaja v posebni vreči potem v poprečni smeri na prvo setev težje travno in deteljno seme ali narobe. — Celo se priporoča, naj se vsaktero seme (težje in lažje) za-se po dolžini in počez seje. Dobro je tudi,

Dve nevesti, pa le en ženin.

Priredil V. C.

Drugi dan precej zgodaj je prišla Podlogarjeva Ančka. Bila je sama. Vsi so jo prisrčno pozdravili.

„Kako da prideš sama? Zakaj pa ni očeta poleg?“ jo je vprašal Janez.

„Oče so se mi smejali“, odgovorila je zardela, „ko sem jim sinoči pripovedovala o najinem sestanku. Ko so pa zagledali denar, so pa rekli, da naj se sama dogovorim z Vami, če ni to vse le zvi- jača. Oče in mati sta pripravljena, privoliti v na- jino zvezo.“

Balohovi so se spogledali začudeno. Naenkrat pa se je smeje oglašil stari:

„Ja, ja, poznam ga dobro, tega Logarja, vedno je še stari šaljivec. Če le more, napravi kje kako smešno.“

Šli so v hišo, kjer so mati hitro pogrnila mizo. Ančka se je obnašala tako priprosto, da je starima vedno bolj ugajala.

Ko so ji razkazovali dom, ni se mogla naču- diti, kar se je Balohovim močno dopadlo. Kar oča- rani so bili vsi, ko je vedla pri vsaki stvari ziniti kako modro besedo. V hipu si je pridobila srca od vseh.

Sedeli so v najlepšem pogovoru, kar so se za- čuli težki koraki v veži. Kmalu je potrkal nekdo na vrata.

„Naprej!“ zaklical je stari.

Vrata so se odprla, notri pa je stopil stari Logar s starejšo hčerko Ančko. Malo začudeno sta gledala oba pri mizi zbrano družbo. Stari Baloh je hitro skočil izza mize ter zakričal:

„Vidiš ga, starega lisijaka, vendar si prišel. Saj sem si koj mislil, da jo primahaš k nam. Pojdi bližje, pa se vsedi k mizi. Sicer te pravzaprav ne rabimo več, ko smo že končali.“

„Ne razumem te“, je odgovoril Logar, ter je z očesom premeril Janeza in Ančko.

„Jaz pa tebe, si pač vedno še stari, ter ne moreš opustiti svojih šal.“

„Kakšno šale?“ zadril se je Logar.

„Pojdi no! Če sam šale zbijaš, boš tudi za- stopil šalo.“ Miril ga je Baloh.

„Kakšno šalo pa misliš vendar?“ vprašal je Logar.

„No, kakšno? Da šale zdaj prideš; pa saj je vsejedno. Zapreke ni nobene več; dekle nam vsem močno ugaja.“

„Kakšno dekle?“ zagrmel je zopet Logar.

„I za Boga vendar, ta le tukaj.“ Odgovoril je Baloh ter pokazal na Podlogarjevo Ančko.

Logarjeva starejša hči je pri tem strupeno po- gledala nanjo; ta pa si je sramežljivo zakrila obraz z rokami. Janezu se je to zdelo vse tako čudno.

„Ha, tako delati vi!“ rekel je pridrušeno Logar.

„Kaj pa imaš vendar?“ začudil se je Baloh. „Menda ja ni bilo napačno, če smo govorili z dekle- tom. Mislili smo, da ne prideš.“

A tako! se je jezno zasmejal Logar, nato pa naenkrat zavpil:

„Prokleti lumpi! A zapomnite si, da se ne pu- stim kar tako sramotiti, pa tudi svoje hčere ne.“

„Koga smo sramotili“, zavpili so vsi Balohovi, naenkrat.

„Mojo hčer tu“, glasil se je odgovor.

„Za Boga! Kaj pa je to?“ vzdihovala je Podlo- garjeva Ančka.

„Te ne poznam, s to nisem spregovoril besede“, začel je Janez kazaje na Logarjevo hčer.

„Pa snubil si jo“, kričal je Logar.

„Nikdar, pač pa ono tamle.“

Z glasnim krikom je tedaj skočila Podlogar- jeva Ančka po koncu in hotela skozi vrata, a Janez jo je prijel za roko ter dejal:

„Ostani tu, Ančka. Nočem druge ko tebe.“

„Bodi no pameten, pa ne sili s to eno naprej“, pomirjal je Baloh Logarja. „Ta nam bolj dopada, je tudi lepša od one.“

„Tudi je bolj pripravna za kmetico“, se je ogla- sila še stara Balohovka, ona tamle je preveč suha in špičasta.

„Tako lepa, kot tvoji otroci sem še vedno, ti stara kavka ti“, se je umešala hitro Logarjeva hčer.

„Vesel sem, da se je tako izšlo“, vpil je Logar.

„Sirota — moja hčerka, ko bi morala biti pri tej co- prnici?“

„Ti, jaz ne pustim zabavljati črez mojo ženo“, hudoval se je stari Baloh.

„Mi se pa ne pustimo imeti za norca od takih zarobljenec“, odgovarjal mu je Logar.

„Kdo je zarobljenec?“ kričal je zopet Baloh.

„Pač vi vsi vkup!“ nato Logar.

„Tako! Je že prav! Le čakaj, bomo že še kje drugje govorili o tem. Zdaj pa nočem nobene Tvojih hčera!“

„Saj ti tudi ne bi pustil kaj tacega.“

„Le hitro jih poberi, pa pojdi z njima nekam. A to tudi vzemi“, pokazal je na Podlogarjevo Ančko.

Ta je začela ihteti in hotela oditi. A Janez je ni spustil.

Logar se je ozrl, in ko je zagledal hčer svo- jega soseda, je zarenčal: „Ta beračica me nič ne

če se polje razdeli pri setvi v enake, ozke dele s pomočjo kolov, da bude setev bolj enakomerna.

Če bi nastopil neposredno za setvijo močen dež, ne bi bilo sploh potrebno zabraniti. Ker se pa lahko zgodi, da več časa po setvi ne dežuje, moramo seme vsej nekoliko v zemljo spraviti in to storimo najbolje z močnimi grabljami. Z navadno brano se ne priporoča, ker zobje pregloboko rujejo in tako mnogo drobnega semena radi prevelike globočine ne skali in trava redka ostane. Ni pa priporočati, da bi se med branske zobe devalo šibje in se tako vlačilo, ker se v tem slučaju seme vlačilo le na kupe.

Ko začne ovsu prvo latje poganjati, naj se travnik pokosi čim prej tem bolje, da se mlade biljke bolje okrepijo in travnik brž zgosti. Zelo napačno ravna oni, ki oves pusti dozoreti za žetev, kajti pri mladem travniku ima razmeroma dvakrat večjo škodo, kakor pri ovsu hasen. V istem letu se imamo eno do dve košnji. V drugem letu in naprej pa dajejo tako napravljeni travniki v precij povoljni zemlji, redno po tri košnje.

Kr se že pečam nekaj let z napravo novih travnikov in dobljeno krmo že dve leti tehtam navajam o doseženih uspehih sledeče: Prvo leto dobil sem 21 met. stotov suhe krme na oral; v drugem letu 60 met. stotov in v tretjem upam, ko se bo trava še bolj razrasla, še več dobiti.

S travniško brano naj se taki novi travniki v prvih dveh letih ne vlačijo, ker se z brano nežne koreninice poškodujejo.

Kmetje, le vkup, le vkup!

Piše Franc Pišek, župan in veleposrednik v Hotinji vasi.

Viribus unitis!
(Z združenimi močmi!)

O svinjereji pisati ne morem, ker tega ne razumem, pa obljubil je neki strokovnjak to v priložnosti storiti. Mislim, da je tukaj umestna sledeča opomba. Pri nas se svinjereja celo ženskam prepusti in znano je, kjer je umna gospodinja in ima srečo s svinjerejo, največje dohodke prinaša. Žalibog, da pa ravno svinjereja marsikaterega kmeta uboža. Rado se zgodi, da po več let zaporedi najboljše svinje poginejo vključno skrbi in snagi; kako je to briko, in koliko je zgube, ve žalibog premnogo naših bralcev iz lastnih izkušenj. Kmečka zveza mora skrbeti, da se v pomoč kmetu sklene postava, da si bo kmet svinje lahko zavaroval. Nekaj zavarovalnine bi moral plačati lastnik in škodo za poginjene ali v ali poklane svinje mu mora plačati iz fonda zavarovalnice države. Za zdrave svinje, katere se v svrhu zatiranja svinske kuge uradno zakoljejo, je

briga.

„Kako pa vendar govoriš, saj je tvoj otrok.“

„Za tako hčer se prav lepo zahvalim.“

„No, ta vas je pa zvlekla za nos“, sikala je mlada Logarica.

„Ja, kaj pa naj pomeni to“ — zavpije prestrašeno Janez. Nato se je obrnil k Podlogarjevi ter jo očitaje vprašal:

„Dekle, ali si nas res nalagalo?“

Ta pa:

„Nikogar nisem nalagala, kajti ne znam lagati.“

„Pa si vendar rekla včeraj, da si Logarjeva“

„Tega nisem rekla. Ti si me vprašal, če sem Logarjeva, in rekla sem: ja, Pa sem tudi res. Moj oče so Podlogar, bližnji sosed Logarjevih. A ljudje mi pravijo le: Logarjeva Ančka. Ne prišlo bi mi na um kaj takega, ko bi vedela, da se s to tukaj nekaj onagaviš. Včeraj si ja bil v Krnici, zakaj se pa takrat nisi zmenil z njo.“

„Nisem poznal dekleta. Hotel sem si jo pogledati, pa je ni bilo doma. Srečal sem pa tebe in te imel za Logarjevo.“

„Ne morem pomagati“, odgovorila je Ančka; nato pa se ponosno zravnala:

„Rada odstopim, saj sem le revnega kmeta hči, toda pošena sem bila vsikkar, — tu imaš denar.“

Nato je položila oba stotaka na mizo. A Janez jo je hitro prijel za roko ter rekel:

„Tako se pa nisva zmenila, Ančka. Dal sem ti besedo, in hočem jo držati. Logarjeve hčere nisem snubil, le pogledati sem si jo hotel. Kdo bi kupoval mačko v vreči. — Zdaj pa ti rečem: Stokrat raje te imam kot onolo tam. Bodi torej tako dobra, ter postani moja ženka in pozabi na to neumnost.“

Ko je Logar to slišal, pograbil je svojo hčer ter jeze pihajoč rekel:

„Pojdiva! Tu nimava ničesar več iskati“

Hčerka je še prav strupeno pogledala svojo nasprotnico ter zaloputnila vrata.

Ostali pa so posedli zopet za mizo in se kmalu zjedini. Stariši nisi bili le zadovoljni z nevesto, tudi veseli so bili, da se je stvar tako srečno izšla.

Stari Baloh toliko da ni počil od smeha, kadar se je spomnil one nedelje.

Na Svečnico je bila poroka. To je bilo veselja. Stari Baloh se ni mogel premagati, ter se je tudi sam zavrtel s svojo staro. Padla je pa o splošnem veselju tudi marsiktera pikra, seveda na račun Logarjev, katere je Janez sicer vabil, a so mu kratkomalo odrekli. No, pa to ni prav nič motilo sreče mladega para.

Ančka je bila res vzorna gospodinja in je služila da jo je Janez nosil na rokah.

odškodnina v prvem četrtletju 1907 za vsak klg žive teže sledeča: 1. deželne pasme: za prešičke do 3. mesecev 1.31 K za mlade svinje (čez tri mesece do 1. leta) 1.12 K, za stare svinje (čez eno leto) 94 v. 2. Zlahtne pasme: za prašičke 1.57 K za mlade svinje 1.34 K, za stare svinje 1.13 K.

Če bi se vsi kmetje združili, bi se ta prepotrebna in koristna zavarovalnica lahko postavno uredila in se posestniku v nesreči pomagalo. To jasno kaže, kako neobhodno potrebna je kmečka organizacija.

Sedaj si pa oglejmo, koliko stanejo poljski pri-delki in začnimo z žitom:

Koruza (1 oral).

Zemlja	60— K
15 vozov gnoj a 7 K	105— "
oranje	8— "
koruza za setev 20 l	150— "
sajenje	3— "
prva kopa	960— "
druga kopa	720— "
trganje	240— "
vožnja domov	7— "
kožuhanje (likanje)	6— "
žetev slame	240— "
domu vozit	4— "

delo stane 21610 K

Koruze (zrnja) se pridela na oralu 1152 kg (ali približno 24 vagonov) 100 kg po

1350 K anese 15552 K

fižol (150 kg) 15— "

buče 10— "

koruzna slama 30— "

21052 K

Delo stane 21610 K

skupiček 21052 "

zguba 558 K

Krompir (1 oral).

zemlja, 1 oral stane	60— K
gnoj 12 vozov a 8 K	96— "
oranje	6— "
krompir 7 q	28— "
sajenje	5— "
prva kop 8 delavcev po 120 K	960— "
druga kop 6 delavcev po 120 K	720— "
skapanje	1440— "
vožnja	12— "

delo stane 23820 K

Krompirja se pridela na oralu 50 q a 4 K = 200 K

delo 23820 K

skupiček 200— "

zguba 3820 K

Rž.

zemlja (1 oral stane)	60— K
oranje	6— "
za setev (4 vagone)	2240— "
vlačenje	4— "
ženjice	480— "
stavljenje	1— "
vožnja na dom	4— "
mlatev	12— "

delo stane 11420 K

zrnje 78— K

slama 30— "

108— K

delo 11420 K

skupiček 108— "

zguba 620 K

Oves.

zemlje (1 oral) najemnina	60— K
oranje	6— "
oves za setev (4 vagane) ali 130 kg po 12 K	1560— "
povlačenje in sejalec	3— "
4 ženjice a 120 K	480— "
vožnja in mlatiči	8— "

delo stane 9740 K

zrnja (ovsa) se pridela 25 vagonov ali 800 kg

po 12 K 96— K

slama 24— "

120— K

delo 9740 "

ostane dobička 2260 K

Kakor je iz mojihkušenj razvidno, se nam izplača edino živinoreja in oves. Samo ob sebi se razume, da je to nekaj kajžipot in razmere so v vsakem kraju različne. Pomisliti mora vsak, da tiste pridelke, katerih delo se ne izplača, pa jih vendar doma neobhodno potrebujemo na primer: koruzo, krompir, da jih le v toliki meri pridelajmo, kar je za domačo rabo potrebno, druge pridelke pa, ki obetajo dobiček, v večji njemu primerni meri.

Tožiti čez slabe čase ali samo na upanje živeti nič ne pomaga, zanašati se samo na pomoč vlade in države, je prazno, mi moramo z vso odločnostjo na podlagi utemeljenih razlogov zahtevati, da se ozira in ugodni pravica na naše upravičene zahteve. Vsak posestnik mora plačati davek pa le toliko kolikor mu gre od čistega dohodka ali dolžnosti. Naš učenik Jezus Kristus je sam učil: Dajte cesarju kar je cesarjevega in Bogu kar je božjega.

Da kmečki stan preveč plačuje, je pribita resnica, ker pred 28 leti so se posestva mnogo prevsoko cenila in ta krivica se mora popraviti če se sploh hoče naš stan pogina rešiti. V „Domovini“ št. 18 piše nekdo, da umetno povišanje cen žita in živine pomeni znatno povišanje cen najpotrebnejših in

najglavnejših živil velike večine vsega prebivalstva v državi — in višje cene kmetu škodujejo. To je pa vendar preneumno in dotični dopisnik se gotovo pluga nikoli videl ni.

Naše cene za polske pridelke se dandanes niso take, da bi se delo izplačalo in ubogi kmet mora delati zastonj. — Zahtevati moramo, da l. 1909 ko 15, oziroma 30 let od zadne cenitve preteče, posestva novo cenijo to pa po kmečkih zvedencih in ne kakor zadnjikrat. Pred 30 leti so bile celo druge razmere in kmeti smo takrat imeli za polovico ceneje delavne moči, med tem ko jih danes za drag denar skoraj več dobiti ni. To se mora pri novi cenitvi upoštevati.

Kako občutljivo je za nas krvni davek, da moramo dajati sinove k vojakom, s čimur so nam vsote najboljše delavne moči, o tem niti pisati ne smemo. Pozivljam posestnike naj javno s podpisanim imenom svoje gospodarske utemeljene skušnje v „Slov. Gosp.“ objavljajo, da potem na podlagi teh izkazov Kmečka zveza po državnih poslancih zahteva, da se posestva na novo precenijo in sicer po kmečkih veščakih. To bo pa le takrat mogoče in to se mora pribiti že sedaj, da komur je za stan in vero mar, pristopi kot član k Kmečki zvezi in voli poslance, katere bo Kmečka zveza po dogovoru z raznimi našimi zastopstvi in zaupnimi možmi pripo-Vsakomur pa, ki svojemu stanu nasprotuje, ni pomoči!

Razne novice.

* **Vodstvo kmečke zveze** naznanja, da rado sprejema vsa vprašanja, tikajoča se gospodarstva in kmečke zveze. Odgovarjalo se bo delema v „Slov. Gosp.“ in po potrebi pismeno ali osebno. Slov. Kmečka zveza v Mariboru, Koroška ulica 5.

* **Imenovanje.** Cesar je podelil ministerijalnemu tajniku g. dr. Ivanu Žolger naslov sekcijskega svetnika. G. Žolger je slovenjbiški rojak.

* **S šole.** Stalna učiteljica je postala v Prihovi gdi. Marija Gorican iz Pristove, v St. Lovrencu v Slov. gor. pa Silva Binter od Marije Snežne. V stalni pokoj je šel g. Fran Podobnik, nadučitelj v Hajdinu pri Ptuj. Omožitev se je dovolila učiteljici Viktoriji Gützl z učiteljem g. Pristovškom.

* **Kaj to pomeni?** Mariborska posojilnica razpisuje tri podpore za visokošolce po 300 K. Ta razpis pa je posojilnica priobčila samo v liberalnih listih. Ali je ta podpora namenjena samo liberalnim dijakom? Gospodje pri posojilnici, čegav denar pa vi delite?

* **Kje je nepoštenost?** Najbolj neprijetno je imeti opravilo s človekom, ki laže, kadar odpre usta. To neprijetnost občutimo mi, odkar se je ustanovilo glasilo liberalne stranke „Narodni list.“ Teden za tednom moramo popravljati njegove neresnice in ne točnosti. V zadnjem listu je zopet cel kup nepoštenih trditvev in zavijanj. Začnimo! Prva neresnica: Ni res, da so dr. Korošec, dr. Jankovič in Roškar v novembru podpisali zapisnik, glasom katerega se je sklenilo delovati na enotno postopanje vseh štajerskih Slovencev, ampak res je, da g. Roškar sploh ni bil zraven, ker je bil zadržan, in da se ni sklenilo delovati za enotno postopanje, ampak se posvetovati o enotnem postopanju. Druga neresnica: Ni res, da se je od naše strani že pred 7. febr. osnoval osrednji volilni odbor, ampak res je, da se je izdalo samo navodilo, kako se naj vrši podrobna agitacija za volitve. Tretja neresnica: Ni res, da bi se morda samo liberalna stranka klicala na posvetovanje za dan 7. febr., ampak res je, da se je ravno tako klicala tudi kmečka in prvaška stranka, ker so v „Slov. društvu“ vse tri struje zastopane. Liberalci hočejo stvar podati tako, kakor da bi kmečki pristaši in prvaki prosili za milost, naj liberalci pridejo na posvetovanje. Četrta neresnica: Ni res, da bi bil negativni izid posvetovanja že prej sklenjen in črno na belo tiskan v „Slov. Gospodarju“ z vednostjo dr. Korošca, dr. Jankoviča in dr. Benkoviča, predno se je zborovanje pričelo, ampak res je, da se o „izidu“ sploh nikdar ni sklopalo, samoumevno pa je, — in zato ne bodo prosili nikdar dovoljenja — da so se pristaši kmečke stranke že prej posvetovali, kako stališče naj zavzamejo nasproti kompromisom z liberalno stranko, in da „Sl. Gosp.“ ni poročal o izidu shoda in sploh ne o teku shoda, ampak poročal je samo o mnenju v krogih kmečke stranke o kompromisu. Naj si vendar gospodje obrekovalci prečitajo dotično številko v trezrosti še enkrat! Peta neresnica: Dr. Korošec ni izjavil v imenu kmečke zveze, da katoliško-narodni Slovenci v trgih in mestih ne bodo mogli iti z liberalno stranko, ako hoče, kakor je dr. Kukovec povedal, ona edina tamkaj komandirati, ampak to je izjavil v svojem imenu, kajti kmečka zveza ni zavzela zaradi mestnih mandatov nobenega stališča.

Na podlagi teh neresnic je „Narodni list“ označil Kmečko stranko in njene pristaše kot nepošteno in neodkritosrčno. Smejali smo se posebno, da se nam očita od liberalne stranke neodkritosrčnost, ko je vendar njeno glavno načelo že sloveče: „Povinkih.“ Vendar kar se tiče neodkritosrčnosti, povemo, da nimamo dolžnosti, razkrivati svojim na-